

Žena! - ...hľa, tvoja matka!

Suspírium: „Nech je zvelebený Boh, ktorý neodmietol moju modlitbu a neodoprel mi svoju milosť.“ (Ž 66,20) Amen.

Pieseň: Chválospev č. 314. 1. verš: „Nuž, Bohu ďakujme...”

Predslov: „Hospodin, ty ma skúmaš a poznáš. Veď ty si mi utvoril ľadviny, v matkinom živote si ma utkal. Ďakujem ti, že si ma predivne utvoril; tvoje skutky sú obdivuhodné, ...“ (Ž 139,2.13-14) Amen.

Suma zákona: je zapísaná vo Svätom Písme, ako ju čítame v Knihe proroka Jeremiáša v 31. kapitole od pätnásteho po sedemnásty verš: Toto hovorí Hospodin: „Čuj, v Ráme počuť nariekanie, prehorký plač. Ráchel oplakáva svojich synov, nedá sa potešiť pre svojich synov, lebo ich už niet.“ Toto hovorí Hospodin: „Zadrž vzlykanie i slzy v očiach, lebo tvoja námaha dostane odmenu,“ znie výrok Hospodina, „vrátia sa z nepriateľskej krajiny. Tvoje potomstvo má nádej,“ znie výrok Hospodina, „synovia sa vrátia na svoje územie.“ Amen.

Pieseň: Chválospev č. 326: „Ty môj otče dobrotivý...”

Pozdrav: „Milosť vám a pokoj od Boha, nášho Otca, a od Pána Ježiša Krista.“ (Flp 1,2) Amen.

Lekció: List apoštola Pavla Timotejovi 1. kapitola ,1-7. veršov:

„Pavol, z Božej vôle apoštol Krista Ježiša, podľa prislúbenia života v Ježišovi Kristovi, milovanému synovi Timotejovi. Milosť, milosrdenstvo a pokoj od Boha Otca a Krista Ježiša, nášho Pána. Ďakujem Bohu, ktorému slúžim ako moji predkovia s čistým svedomím, keď neprestajne dňom i nocou vo svojich prosbách spomínam na teba. Keď si spomínam na tvoje slzy, túžim Ťa vidieť, aby som bol naplnený radosťou. Pripomínam si tvoju úprimnú vieru, akú mala už tvoja stará mama Lóis i tvoja matka Eunike a ktorú máš, ako som presvedčený, aj ty. Preto ti pripomínam, aby si roznechoval oheň Božieho daru, ktorý si dostal vkladáním mojich rúk. Boh nám totiž nedal ducha bojovnosti, ale Ducha sily, lásky a rozvahy.”

Modlitba: Otče náš milostivý v Ježišovi Kristovi! Sme deti zaslúbenia a budúcnosti, avšak vyznávame Ti, že stále ľahko strácame nádej. Pane náš, večný Bože, prijímame Tvoju milosť, ale vyznávame, že len ťažko vieme odpustiť našim bližným. Kristus náš, radi počúvame Tvoje slová prijatia, ale vyznávame, že svojim bližným hovoríme odsudzujúce a vylučujúce slová. Syn Boží, dal si za nás svoj život, vyznávame, že my sa bojíme každodennej obety a robíme hriechy

kompromisy. Stojíme pred Tebou a prosíme: očisti nás, ukáž nám nekonečnú budúcnosť za úzkymi hranicami našich individuálnych záujmov. Vyživuj a osviežuj nás vlastným Slovom. Odstráň – prosíme – náš strach a úzkosť, ktoré nás vzdďaľujú od Teba a od našich blížnych. Obnov svoju zmluvu s nami aj teraz, keď stojíme pod Tvojím krížom a čakáme na Tvoje výpovede. Odpusť nám, že sme Ťa mnohokrát zradili a zapreli. Ďakujeme, že sa za nás modlil aj na kríži, že sa o nás staráš. Nauč nás niesť svoj kríž, keď máme pocit, že to už neznesieme. Príď a daruj nám svoje životodarné slovo, ktoré má silu. Vypočuj našu modlitbu v mene Tvojom, ktorý si Pán pánov a Kráľ kráľov. Amen.

Pieseň: Chválospev č. 339: „Ježiš moja radosť...“

Pozdrav: „Hospodin oznámil svoju spásu, svoju spravodlivosť zjavil pred očami národov. Spomenul si na svoje milosrdenstvo, na vernosť domu Izraela. Všetky končiny zeme uzreli spásu nášho Boha.“ (Žalm 98, 2-4) Amen.

Biblický text: Evanjelium podľa Jána 19. kapitola, 26-27.veršov:

„Keď Ježiš zbadal matku a pri nej stál učeníka, ktorého miloval, povedal matke: „Žena, hľa, tvoj syn!“ Potom povedal učeníkovi: „Hľa, tvoja matka!“ A od tej hodiny si ju učeník vzal k sebe.“

Slávnostné kresťanské zhromaždenie, milí bratia a milé sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi!

V Jánovom evanjeliu sa Mária, Ježišova matka, objavuje dvakrát. Pri prvom Ježišovom zázraku v Káne (Jn 2,1-12) a pod krížom. Prvý príbeh sa odohráva na začiatku Ježišovho pôsobenia, druhý sa odohráva v posledných minútach Jeho života. V oboch prípadoch dôležitosť času a hodiny naznačuje, že Ježiš musí konať pre širšiu a užšiu rodinu sveta. Nastal čas, aby Ježišova matka, Mária počas svojho pozemského života nielen prosila, ale aj prijímala. Žena, ktorá je Bohom vyvolená v tejto pozemskej realite (viď. Lk 1, 46-51), v oboch chvíľach od Boha prežíva, že jedine Ježiš Kristus vie poskytnúť účinnú pomoc v radostných chvíľach, ale aj vo chvíľach naplnených bolesťou. Čo prežívala Mária pod krížom? Čítame o tom už v Evanjeliu podľa Lukáša na základe svedectva Simeona: „– a tvoju vlastnú dušu prenikne meč –, aby vyšlo najavo zmýšľanie mnohých srdc.“(Lk 2, 34-35) Ježiš Kristus zabudol na seba a zostal pokorný. Najprv splnil Otcovu vôľu a potom splnil svoju povinnosť voči vlastnej matke. Je

zaujímavé, že svoju matku nazýva ženou. Aké kruté je toto oslovenie. Aká chladná a ľahostajná je táto reč na prvý pohľad. Ježiš takto oslovil svoju matku, aby jej pohľad na Syna na kríži nespôsobil ešte hlbšiu ranu v jej srdci. Toto oslovenie nebolo prejavom neúcty, pretože ten najzarmútenejší pocit, akým môže dieťa svojej núdznej matke dať, spočíva práve v tomto oslovení. „Žena“: patrí sem aj moment pôrodu so sklúčenosťou a úzkosťou (viď. Jn 16, 21), ktorá sa následne mení na radosť. Ďalej, keď sa Ježiš narodil, „*v útulku nebolo pre nich miesta*“ (Lk 2,7c), potom to, že museli utiecť do Egypta pred nebezpečenstvom. (viď. Mt 2,13). Nakoniec oslovenie „žena“ zahŕňa aj jej odmietnutie, o ktorom sme čítali pred dvoma týždňami na základe sprievodcu čitateľa Biblie: „*Kto je moja matka a moji bratia?*“ *Rozhliadol sa po okolo sediacich a povedal: „Hľa, moja matka i moji bratia! Lebo každý, kto plní Božiu vôľu, je môj brat, sestra a matka.*“ (Mk 3,33-35) Vo vzťahu rodič – dieťa sa len spoločne zamyslime nad tým, aké ťažké je pre naše deti vyriechnuť: moja mamička. Z našich drsných životov sa vytratila zdobnenina, ktorá podotýka na nehu, na lásku a na odpustenie. V najintímnejšom vzťahu často nevieme byť úprimní. Naš vzťah s našou mamičkou je nerozlúštiteľný. Nevieme vyjadriť, čo cítime. Nevieme vyjadriť svoju vďačnosť. Nie sme schopní hrať s otvorenými kartami v kruhu rodiny. Od mnohých ľudí počúvam, aké je to požehnanie, keď ich mama nie je len rodič, ale aj kamarát, ale na druhej strane, aké je to trpké, keď sa dieťa sťažuje, že si netrúfa, nevie sa úprimne a jasne vyjadrovať pred vlastnou mamičkou. „Žena“: toto oslovenie obsahuje Ježišovu uzavretosť aj otvorenosť voči vlastnej matke. Milý brat! Aký máš / si mal vzťah s vlastnou mamičkou? Aký je váš osobný vzťah s najbližšou v rodine? Existuje úprimnosť vo vzťahu mamička-syn, v ktorom žijete? Existuje intimita vo vzťahu matky a dcéry, v ktorom žijete? Chcete sa stať mamičkou akou bola vaša mamička? Je pre vás vzorom mamina láska, dobrota a otvorenosť? Je vaša matka v biblickom zmysle tou cnostnou ženou, o ktorej spieval múdry Lemuel? (viď. Prís 31)

Ježiš sa stará o svoju matku. Vytvára ďalšie puto: duchovnú väzbu učeníkov. Tých, ktorí sú pod krížom, zveruje jeden druhému. Ponúka Máriu milovanému učeníkovi a Márii milovaného učeníka. Kým sa o všetkých stará, svojím utrpením a smrťou vstupuje do spoločenstva života s celým svetom, popritom rieši individuálnu a jedinečnú situáciu vlastnej matky. V tomto smere ich trpiaci Ježiš učí dvom veciam. Po prvé. Dobrý vzťah je láskyplný vzťah. V spoločenstve Ježišových učeníkov sa musí realizovať láska, ktorú vložil do srdca učeníkov práve Ježiš. Nové prikázanie lásky sa musí uplatňovať v pozemských vzťahoch. (viď. Jn 13,34-35) Ježiš svojou láskou vkladá svoju vlastnú do novej rodiny. Mária a Ján sa musia nájsť práve cez Ježiša. Mária a Ján tvoria novú rodinu. Zaznejú Ježišove pokyny: "Žena, hľa, tvoj syn!" A učeníkovi: "Hľa, tvoja matka!" Vzťah lásky sa buduje skrze Ježiša. Toto nie je láska prejavovaná z povinnosti splnenej na povel, toto nie je vynútená poklona, to nie je dielo oklieštenej rodiny, ale ohýbanie nezištnej, jemnej a povzbudzujúcej milosti. Matka a syn. Syn a matka – hovorí Syn Boží, Ježiš, Spasiteľ. Ježiš tak nevytvára spoločenstvo založené na pokrvných príbuzenských vzťahoch, ale spoločenstvo lásky. Rodí sa nová rodina a nové spoločenstvo. Stretnutie matky a syna nie je ani uprostred pochmúrnych okolností chladným obradom, ale vyžaruje z neho hlboké spojenie. Ježiš sa stará aj pod ťarchou kríža o životy Jemu zverené. Aj na kríži sa Ježiš prihovára svetu starostlivým srdcom. Ježiš na kríži nás učí prejavovať úctu k svojim rodičom. Dostali nás ako dar od Boha. Musíme sa k nim chovať podľa Božej vôle. Ježiš sa chcel stať Božím požehnaním aj na kríži v živote Márie a Jána. Milý brat a drahá sestra! Aká zjavná je táto Ježišova láska v nás a v nás, keď sa pozrieme na naše najmilšie vzťahy? Čo vidíte a čo badal Ježiš z prítomnosti štyroch žien a jedného učeníka pod krížom? Aká je životodarná sila v nás, milé rodiny žijúce v Bratislave a v okolí Bratislavy? Vzťah s našou mamičkou je láskyplný vzťah alebo vzťah záujmu?

Po druhé, Ježiš Kristus, náš Majster, tiež venuje pozornosť tomu, že láska medzi učeníkmi je vernou službou. Ježišovi učeníci musia vytvoriť domov pre opustených, ktorí potrebujú pomoc a podporu. Vzal k sebe: úlohou Ježišových učeníkov je prijať Ježišovu matku ako vlastnú. Mária má svoje miesto medzi Ježišovými učeníkmi. Je príkladné, ako Kristus zariaďuje životy tých, ku ktorým je pripútaný nitkami lásky. Usporiadaj ľudí vo svojom dome, milý brat! Zariaď svoju rodinu, drahá sestra! Usporiadajte vo svojej rodine jej členov, drahí bratia a milé sestry. Usporiadajte ich láskou a prívetivosťou. Milý brat! Koľkokrát nemáme všetko usporiadané. Čo ešte stojí pred nami? Čo nás ešte neminie ohľadom našej rodiny? Koľko vecí sme mali urobiť inak. Koľko vecí sa dalo vyriešiť v mene lásky, ako to urobil Kristus na kríži. Jeho matka ako žena poukazuje na budúcnosť všetkých ľudí. Ako Ježišov učeník mám svoju zodpovednosť. Chce to hlavne Pán Ježiš, aby budúcnosť Jeho matky i našich matiek bola zabezpečená učeníkmi lásky. Vzal k sebe, teda postaral sa o jej zajtrajšok. Z úcty a oddanosti k Ježišovi učeník lásky prijal Máriu. Jeho dôvera a láska k Ježišovi žije v starostlivosti o Jeho matku. Ježišova smrť je teda aj narodením spoločenstva - rodiny, ktoré spája tých, ktorí v Neho veria, a tých, ktorí sú Mu verní, pretože láska zostáva. Tam sa pod krížom rodí cirkev, spoločenstvo, ktoré vie, že treba ísť ďalej a ohlasovať prvú lásku.

Ježišova smrť je zárukou života aj nášho spoločenstva. Ježiš naďalej pracuje v našej láske, v našej vernosti, v našej oddanosti, v našej úteche, v našich uzdravujúcich slovách. Pod krížom sa rodí nová rodina: „Žena, hľa tvoj syn, potom učeníkovi: hľa tvoja matka!“ Čo sa rodí z našich krížov? Bolesť, horkosť, sklúčenosť, obavy pri pohľade na naše vzťahy? Čo sa rodí z toho, čo hovoríme alebo konáme? Nedôvera, vzájomné vyháňanie sa a tieseň? Pod Kristovým krížom sa nemusíme navzájom zbavovať Božej lásky ale prekypieť v nej. Žijeme v Jeho láske a žijeme len skrze tejto vernosti vo vlastných rodinách. Učeník lásky a Ježišova matka sa mohli navzájom znášať iba v Ježišovej láske. Čo my? V

Jánovom dome vzniklo kresťanské zhromaždenie. Milí bratia a sestry z Bratislavy! Konajme podľa Ježiša a staňme sa jeho učeníkmi, o ktorých v kruhu rodiny i v kruhu veľkej rodiny – cirkevného zboru vyznieva toto svedectvo: „Pozrite sa, ako sa navzájom milujú!“ Amen.

Modlitba: „A tak nič nie je ten, čo sadí, ani ten, čo polieva, iba Boh, ktorý dáva vzrast.“ (IK 3,7)

„Veď Božie slovo je živé a účinné, ostrejšie ako akýkoľvek dvojsečný meč. Preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje túžby a úmysly srdca.“ (Žid 4,12).“

„Roztrhnite si srdcia, a nie rúcha, vráťte sa k Hospodinovi, svojmu Bohu! Veď je milostivý a milosrdný, trpezlivý a veľmi ľútostivý, lebo mu je ľúto spôsobiť pohromu.“ (Joel 2,13)

„Buďte milosrdní, ako je milosrdný aj váš Otec.“ (Lk 6,36)

„Blahoslavení hladní a smädní po spravodlivosti, lebo oni budú nasýtení.“ (Mt 5,6)

„Vzmuž sa však teraz, Zerubbábel,“ znie výrok Hospodina! „Vzmuž sa, veľkňaz Jošua, syn Joadáka! Vzmuž sa, všetok ľud krajiny,“ znie výrok Hospodina! „Pracujte, lebo ja som s vami,“ znie výrok Hospodina zástupov: ⁵ „Toto je zmluva, čo som uzavrel s vami pri vašom odchode z Egypta, že môj duch ostane medzi vami, nebojte sa!“ (Ag 2,4)

„Pane, žijem, lebo moje srdce dôveruje tebe, len v tom je život môjho ducha. Uzdrav ma a dopraj mi žiť!“ (Iz 38,16)

Modlitba Pánova

Ofera: „Ako k deťom hovorím: Odvďačte sa a aj vy otvorte doširoka svoje srdcia!“ (IIK 6,13)

Požehnanie: „Milosť Pána Ježiša Krista, Božia láska a spoločenstvo Svätého Ducha nech je s vami všetkými!“ (IIK 13,13) Amen.

Pieseň: Žalm č. 95: „Pred naším Pánom plesajme...“

